
SAMODZIESIĘT (2) *nm*

samodziesięt (1), **samdziesiąty** (1).

a pochylone; o prawdopodobnie jasne (tak w samo-).

N sg m (praed) sãmodziesięt (1), sãmdziesiąty (1).

Sł stp: samodziesiąt, samdziesiąt, Cn s.v. samoczwart, Linde XVII w.

Sam z dziewięcioma innymi, w dziesięć osób (2) : aż vciekł Sennácheryb samdzyeliąty do Niniwen BielKron 89v; [Węłpefian iedno samo dziefięť vřzedł FlawHist 53 marg].

samodziesięt z kim (1): Iakom ya samodzyesyantł ssobye rownimi nyesastampil drogy dobrowolney panyey nouodworskyey ZapWar 1514 nr 2172.

KW, (LWil)